

ИЗГУБЕНО МАГАРЕ

Прѣдъ туниский Халифъ, замѣсникъ на пророка,
Прочутъ по кроткѣ нравъ и мѣдрина дълбока,
Опърпанъ бедуинъ съсъ жалба се яви, —
Падна прѣдъ него въ прахъ, за skutъ го залови
И занарежда съ плачъ тѣй бедуинътъ стари:

«Аллахъ ме сподоби на свѣтъ съ едно магаре;
И съ него ази се прѣхранвахъ, изъ града
На правовѣрнитѣ разнасайки вода —
Не мой ищахъ, късметъ такъва ми се падналъ...
Но нѣкой ми носехъ магарето открадналъ
Отъ яслата... Халифъ, ти майка, ти баща!
Дай заповѣдъ наврѣдъ въ села и градища —
Магарето ми!... Азъ отъ него салъ живѣя;
Прѣди на него — днесъ на тебе се надѣя.»

И мѣдриятъ Халифъ, съ нароченъ глашатай,
Съзва що имаше молли по цѣлий край
И тѣй съсъ рѣчь къмъ тѣхъ обърна се тогазъ:
— О, славни мѣдречи, Аллахъ да бѣде съ вазъ!
Когато се звѣзда изгуби въ небесата,
Вий я намирате; въ Корана на Сѣдбата
Четете хорскитѣ завѣтни сѣдбини;
И вашъ ясенъ взоръ джендемски тѣмнини